

נת"צ /תחום תחנת אוטובוס לעשות לחצן ל-נתצ ולחצן לתחנת אוטובוס

נת"צ -לחצן

נסיעה בנת"צ בלי כוונה או ידיעה, שהכביש הוא נת"צ/ עבודות בכביש

מבוסס ע"פ פסק דין מדינת ישראל נ בן ארי

תת"ע-10-07-6323 נפסק לזיכוי

בפני סגן נשיא אינאס סלאמה

בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה

טענת הנאשמת

הייתה כי אמנם נסעה בנת"צ אך לא התכוונה לנסוע בו אלא להמשיך
בנתיב המותר, אך נחסמה דרכה עקב תנועת רכבים, שהגיעו משמאל
ברמזור, ומשכך נאלצה להמשיך בנסיעה ישר. כמו כן הנתיב לא היה
מסומן כחוק, וסומן בפסים אדומים ולא צהובים, עקב שהיו במקום
הסדרי תנועה חדשים /עבודות בכביש.

הסיבה לזיכוי:

עקב כך שהפקח לא ציין היכן הוצב התמרור בצידו הימני של הכביש
ומהיכן מתחיל הסימון הצהוב על פני הכביש ועקב כך שהתמרורים לא
הוצבו כראוי, עקב העבודות בכביש, שגרמו לנאשמת לבלבול ולנסיעה
באותו נתיב, לא עלה בידי התביעה להוכיח את את המיוחס לנאשמת
מעבר לכל ספק סביר, השופט שוכנע כי הנאשמת לא התכוונה לעבור
את העבירה. לא עשתה זאת ברשלנות. וכי עשתה ככל שניתן על מנת
להימנע מביצוע העבירה אי לכך אינה נושאת באחריות פלילית בגין
העבירה של נסיעה בנת"צ שהינה עבירה של אחריות קפידא, ולכן
נפסק לזיכוי .

נסיעה קצרה בנת"צ לצורך כניסה לתחנת דלק

מבוסס על פס"ד תת"ע 4897-08-17

ניתנה בתאריך 18 דצמבר 2019

מדינת ישראל נ"צ ציבלק שי שבתאי

לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בביהמ"ש השלום לתעבורה בתל אביב – יפו

טענת הנאשם

מאחר והתכוון להיכנס לתחנת הדלק, הנמצאת סמוך אחרי הצומת הסיט רכבו לתוך הנת"צ, ונסע בנת"צ מרחק קצר, עד שנעצר ע"י השוטר שעמד במפרץ החניה, לפני תחנת הדלק. שלא כמו טענת השוטר שנסע מרחק רב יותר על פני הנת"צ והגיע מכיוון אחר.

הסיבה לזיכוי

עקב כך שלנהגים המגיעים מכיוון נסיעתו של הנאשם כפי שטען להגנתו, התמרור מונח בצידו השני של הכביש, וקשה להבחין בו.

כמו כן נראה כי השוטר הסיק מסקנה על פיה הבחין בנאשם מגיע מרחוב זבוטינסקי, ולא כפי שטוען הנאשם שפונה מרחוב ביאליק וזאת לא על בסיס מפורש של רישום מפורש של הדברים בדו"ח כפי שמחייב הכלל בדבר "הקפאת זכרון"

בהנחה שהנאשם הגיע מרחוב ביאליק הוא מוכרח לעבור קטע קצר של 150 מטר עד לתחנת הדלק תוך כדי נסיעה בנת"צ ואין חולק שנסיעה כזו מותרת על פי סרטונים שהנאשם הציג נראה כי מדובר בסימון מבלבל על פני הכביש, והסכים עימו השוטר כי לדעתו הסימון חסר, ויש להוסיף סימון נוסף כדוגמת מעוינים המסמנים את הנת"צ. בנוסף לחיצים המסומנים. כמו כן הנאשם טען שהתמרורים המוצבים במקום עקב הסדר תנועה זמני הנובע מעבודות הרכבת הקלה יש בהם כדי לבלבל כמו כן עדותו של השוטר לא הייתה מבוססת מספיק בכל הנוגע לכיוון הגעת הנאשם לצומת ועל כן נפסק לזיכוי

תמרור לא ברור המוצב בצורה מאוחרת כך שמבחינים בו לאחר הכניסה לנת"צ

ביהמ"ש השלום לתעבורה בתל אביב

תת"ע 11-03-1642-13 ספטמבר 2011

מדינת ישראל נ"דן שלמה שלזינגר

בפני כבוד השופט שמואל מלמד

טענת הנאשם

לא היה ניתן לראות את התמרור אשר היה מוסתר ע"י עמודים, ולכן לא הבחין בו, הנאשם שלח פנייה לעירייה וקיבל תגובה כי בכוונתה לתקן את השילוט כמו כן, הראה תמונות של מקום העבירה, ותמונות של המצב העדכני כיום, ,,

כמו כן לכאורה טענה זו רלוונטית גם אם בצומת לפני הנת"צ לא היה תמרור עם סימון החיצים איזה מהם נת"צ

הסיבה לזיכוי

עולה מהתמונות כי מי שפונה ימינה מרחוב אלנבי לכיוון המלך גור"ג רואה את התמרור איסור נסיעה בנת"צ בפעם הראשונה כשהוא נמצא בתוך רחוב המלך גור"ג, בצורה שלא ניתן לתקן את הטעות לאחר הפנייה למלך גור"ג. לאחר שמיעת דברי הנאשם השופט שוכנע כי טעותו היא כנה ואמיתית. והמצב בכביש היה עמום, והנאשם אכן היה יכול לטעות טעות כנה כמו זו, ובנסיבות אלו מצא לזכותו מחמת הספק.

דו"ח נסיעה בנת"צ

*מסומן על הכביש נת"צ אך בלי תמרור לאחר צומת/כביש שירות
במרכז הנת"צ*

מבוסס על פי זיכוי של כבוד השופט שלמה בנג'ו

הכרעת הדין של השופט בנג'ו ניתנה בעניינו של ג', שנעצר לאחר שנהג בנתיב תחבורה ציבורית ולא ציית לתמרור המוצב בכניסה אליו ("תמרור 501"). נגד ג' הוגש כתב אישום, ובתביעה טענו כי "די בתמרור שהוצב בתחילת מסלול הנת"צ, כדי לענות על דרישות החוק". למעשה, בהכרעת הדין מובהר כי "הנאשם הודה כי נסע בנתיב זה, והיה ברור לו כי הוא נוסע בנת"צ - והוא אף התנצל בפני השוטר".

הסיבה לזיכוי

במהלך משפטו הנאשם הציג תמונות של המקום, והעיד כי נכנס אל הנת"צ מכביש שירות צדדי. ביציאה מאותו כביש לא מוצב תמרור המודיע על נת"צ, ועל כך הסכימו גם בתביעה. לכן, המחלוקת בין הצדדים התמקדה בשאלה אחת: "האם בהיעדר תמרור ביציאה מכביש המשתלב עם הדרך הראשית (שבה עובר הנת"צ, ש.ה), יש תחולה לתמרור?"

לדברי השופט בנג'ו, התשובה על כך חד-משמעית: "כלל נקוט בדיני התעבורה כי תמרור מתבטל על-ידי צומת שבא לאחריו, אלא אם נקבע אחרת בצו, וזאת על-פי הכלל 'צומת מבטל תמרור'". וכך נשאר רק לברר האם השתלבות הכביש ממנו הגיע ג' נחשבת לצומת. "לא יכולה להיות מחלוקת שמפגש הכבישים ממנו יצא הנאשם מהווה צומת", קבע השופט, והוסיף כי "אין בצומת תמרור המכריז על הנת"צ".

חשוב לציין כי הנת"צ שבו נסע ג' מסומן היטב לכל אורכו, ומופרד משאר הנתיבים בקו בצבע כתום. אלא שהשופט קבע כי אין בכך די כדי להחיל את איסור הנסיעה בנתיב. למעשה, השופט בנג'ו מציין כי גם אם לא היה יוצא ג' מאותו כביש צדדי, אלא ממשיך בנסיעה בדרך הראשית, לא היה בכך כדי לשנות את ההחלטה לזכותו. "הצומת על-פניו חלף בדרכו לרמזור ולשוטר, מבטל את תחולת רמזור הנת"צ הקודם", כותב השופט בהכרעת הדין.

אפשר להוציא מיזה למקרים אחרים שבהם ניתנים דוחות ויש צומת
המפרידה באמצע והשוטר עצר את הנהג לאחר הצומת ואין שם
תמרור נוסף

עצירה קצרה או נסיעה-נת"צ

נסיעה בתחום נת"צ -רלוונטי גם לתחום תחנת אוטובוס
להביא את התקדים המצורף מטה שבה במקרה כזה נפסק לזיכוי
לצרף את הסיבה שעצירה נקודתית קצרה לא נכנסת במונח "נסיעה"
שנאסרה בחוק ולכן נפסק לזיכוי

עפ"ת (חיפה) 53144-07-11

כלפון ג'ילו - נגד - מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

כב' השופט כמאל סעב

דברי השופט

אין מחלוקת כי המערער יצא מצומת מוצארט ופנה שמאלה לכוון צפון.
אין גם מחלוקת כי היציאה מצומת מוצארט שמאלה מובילה לשני
נתיבים המיועדים לכל כלי הרכב וכי רק בצד הימני של הכביש נמצא
הנתיב הציבורי

המערער פנה שמאלה ועצר במפרצון שלפני תחנת האוטובוסים שם
קבל חבילה מגב' כעבייה שאישרה את הדברים בעדותה וכדי לצאת
מהמפרצון הוא חייב לעבור בקטע קצר על פני הנת"צ כדי שישתלב
בתנועה ויגיע לנתיבים המיועדים לכל כלי הרכב.

השאלה המתעוררת היא האם במעשהו המתואר לעיל ניתן לראות בו
כמי שנסע על הנת"צ?

לטעמי, התשובה לכך שלילית.

לנסיעה על נתיב ציבורי, יש לתת משמעות ברורה יותר ובלבד שתהלום את נסיבות הנסיעה, אורכה של הנסיעה וצרכיה, כך שיהיה ניתן לקבוע באופן חד משמעי שהנהג נסע על הנתיב הציבורי.

קשה לומר כי מי שמבחין בחבר שעומד בתחנת האוטובוס ומבקש לאסוף אותו ועקב זאת עובר על פני הנת"צ חונה בצד הדרך כדי לאפשר לו לעלות לרכב – כמי שנהג בנת"צ. לטעמי, יש לבחון את תכלית הנסיעה, מטרתה וצרכים נוספים כגון תקלה ברכב וכו', בנסיבות כאלה והדומות להן, אין בפני הנהג אופציה אחרת והוא הדין ביחס לעצירת רכב פרטי במפרצון הסמוך לתחנת אוטובוס או בתחנת אוטובוס כשהנהג חולף על פני הנת"צ כדי להוריד נוסע או לבצע פעולה מסוימת שביצועה מתאפשר רק בקטע ספציפי של הכביש.

מעדותו של השוטר לא עולה כי המערער נסע מרחק מסוים על פני הנת"צ לפני שנעצר במפרצון הסמוך לתחנת האוטובוס וגם בהתאם למרחק הקצר שבין צומת מוצארט לבין מקום חנייתו, ניתן לומר כי הוא לא נסע על הנת"צ, כמשמעות המונח "נסיעה" במובנה הרגיל בלשון בני אדם ולכן לא ניתן לייחס לו את ביצוע העבירה.

הגם שבית משפט לתעבורה קיבל את גרסת השוטר והאמין לה, הרי שלא ניתן לשלול לחלוטין את גרסת המערער וכי בנסיבות הענין ראוי לתת לו ליהנות מהספק, קרי, שגרסתו שעצר במפרצון כדי לקבל חבילה אינה גרסה בעלמא, אלא גרסה הנתמכת בעדותה של גב' כעבייה ומכאן שתכלית נסיעתו הקצרה על פני הנת"צ עד לעצירתו במפרצון, אינה מהווה נסיעה על פני הנת"צ, כמשמעותה בדין. גם על פי השכל הישר וההיגיון הסביר של כל בר בי רב לא ניתן לומר שבנסיבות המסוימות, נסיעה קצרה זו על פני הנת"צ ועצירה מאולצת שתכליתה ברורה, קבלת חבילה ממיאן שהוא שחיכה בצד הכביש, מהווה נסיעה במובנה הרחב, הרגיל והמקובל.

בענייננו, ניתן לומר כי הוכח שהמערער נכנס למפרצון כדי לקבלת חבילה מגברת כעבייה, המעבר על פני הנת"צ הצטמצם לקטע קטן ביותר שנעשה לאחר שהמערער יצא מכיוון צומת מוצרט, פנה שמאלה שלא בנת"צ וגם העצירה הייתה על פני מפרצון הסמוך לתחנה, וכי

לאחר קבלת החבילה מעברו על פני הנת"צ, היה נקודתי, מצומצם ואינו מבטא נסיעה על פני נתיב זה.

אשר על כן ועל יסוד האמור לעיל אני מחליט לקבל את הערעור ולזכות את המערער מהעבירה שבה הורשע.

אין תמרור או סימון על הכביש של נת"צ או תחום תחנת אוטובוס

להעתיק את הרשום מטה לערעור

72 סעיף א) לא יעצור אדם רכב, לא יעמידנו, לא יחנהו ולא ישאירנו עומד, כולו או חלק ממנו, באחד המקומות המנויים להלן, אלא לשם מניעת תאונה או לשם מילוי אחרי הוראה מהוראות תקנות אלה או אם סומן בתמרור אחרת; ואלה המקומות:

תק' תשנ"א-1990

(12) בנתיב שיועד לתחבורה ציבורית ובתחום תחנת אוטובוסים המוגדרת על ידי סימון על פני כביש, ובאין סימון כאמור - בתוך עשרים מטר לפני תמרור "תחנת אוטובוסים" ועשרים מטר אחריו, בשני צדי הדרך; ובלבד שמותר לעצור או להעמיד או להחנות רכב בצד הדרך שממול לסימון על פני הכביש או ממול לתמרור, אם רוחב הכביש באותו מקום הוא שנים עשר מטר או יותר

משמע מלשון החוק בבירור שאם לא קיים סימון על פני הכביש *פני הכביש כפשוטו על שטח הכביש עצמו מצורף ציטוט מויקפידיה {כבישים מודרניים בכללותם כוללים פרט למיסעה(פני-הכביש) גם חלוקה לכמה **נתיבים** המאפשרים תנועה מקבילה או מנוגדת ומסומנים באמצעות קו הפרדה צבוע.} או תמרור עומד המורה על תחנת אוטובוס למרות שיש על המדרכה אדום צהוב דין הדוח ליבטל

אין סימון נתצ על הכביש בנתיב תחבורה ציבורית

מפורט בלוח התמרורים -הודעת התעבורה -קביעת התמרורים 2010
בעניין חובת הצבת התמרורים גם בתמרור עומד וגם בסימון על שפת הכביש
שהינם חלים גם על תמרור נתצ

מספר 813

כווני ההסיעה המותרים בנתיב חיצים על פני הדרך בצבע לבן או צהוב
חיצים בצבע צהוב מורים על כיווני נסיעה לתחבורה ציבורית כמפורט בתמרור*
501 (תמרור נתצ על גבי עמוד) מכאן אני למדים על החובה להציב תמרור עומד
ובנוסף סימון על פני הכביש על מנת שהכביש ייחשב נתצ

לחצן חדש

תחום תחנת אוטובוס

***בזמן שאבני השפה צבועות אך אין תמרור המורה איזה קווים
משרתת התחנה או שהתמרור בלי שלט***

להביא תקדים זה שנפסק לזיכוי

השופטת- רקפת סגל מוהר

הנאשם-קרול הולנדר אנדרי

ח"נ 26919-08-15

דברי השופטת

לטענת הנאשם התמרור המוצב במקום הינו "שלט של תחנת
אוטובוסים ללא מספר"

סעיף 71 ג. לפקודת התעבורה [נוסח חדש] מטיל על בעל רשיון
להפעלת קווי שירות לאוטובוסים חובה "להציב בכל תחנה לאיסוף
נוסעים המשמשת קו שירות שהוא מפעיל, מפה המפרטת את מהלך קו
השירות, וכן שילוט שבו יוצגו זמני מתן השירות בקו למעט בימי חג

ומועד, תדירות הקו ודרכי התקשרות עם בעל הרישיון ועם מרכז המידע הארצי",

מה שלא נעשה במקרה זה.

במצב דברים זה ועל אף שלטעמי – לאור הראיות שהוצגו בפני בדבר מקומות החניה המותרים המצויים בקרבת מקום - היה הנאשם יכול וצריך להימנע מהעמדת רכבו לצד הסימון הזה דווקא, הרי שלנוכח העובדה שבעלי הרשיונות העושים שימוש באזור נרחב זה לא מילאו את החובות המוטלות עליהם בהתאם לחוק במלואן, בכך שלא הציגו על השלט פרט כלשהו שיהא בו כדי ללמד על קווי האוטובוסים שאותם משמש האזור, אני סבורה כילא יהא זה צודק להרשיע את הנאשם ולהענישו בגין העמדת רכבו במקום ומשכך אני מחליטה לזכותו מביצוע עבירות אלה.

תחום תחנת אוטובוס עם מסרים סותרים *תמרור אין עצירה ומתחתיו תמרור מסר

כבוד השופט רועי פרי

תאריך: 23.6.2016

תיק מספר-33748161

הנאשם: אריק אלון

בית המשפט זיכה נאשם מחמת הספק בשל תמרורים סותרים או מסרים מבלבלים שהציבה הרשות המקומית.

הנאשם הועמד לדין בגין עבירה של העמדת רכב בתחום תחנת אוטובוס. בית המשפט הכריע בשאלה אם תמרור "אין עצירה" ומתחתיו "תמרור מסר" שאוסר חנייה במקום בשעות מסוימות

מפקיעים או גוברים על תמרור אבני שפה אדום-צהוב בשעות המותרות לחנייה במקטע.

הסיבות לזיכוי

תמרור אין עצירה חל בכל המקטע הרלוונטי עד לצומת הקרוב או עד לאחד התמרורים שמפקיעים את תוקפו. תמרור "תחום תחנת אוטובוס" – אבני השפה – אינו נמנה בין תמרורים אלה ועל כן, אינו מפקיע את תוקפו. מתחת לתמרור העצירה הוצב "תמרור מסר" שהתיר חנייה בשעות מסוימות אך אסר חנייה בכניסה לחניות.

תקנות התעבורה מאפשרות הגנה לנאשם-נהג אם יוכיח שהתמרור הוצב, סומן או נקבע שלא כדין. תמרורים סותרים או מסרים מבלבלים מקימים לנאשם הגנה מחמת טעות במצב הדברים. לאחרונה העיר בית המשפט העליון לרשות, כי יש מקום שתיתן דעתה לתמרוריה ולניסוחם כדי להקל על הבאים בשעריה. בית המשפט קרא לעירייה לתקן את "תמרור המסר" ולהוסיף לו את האיסור גם לעניין תחום תחנת האוטובוס – אבני השפה.

תחום תחנת אוטובוס שבת

על פי החוק מותר לחנות בתחנת אוטובוס בשבת מהשעה שמונה בערב עד השעה ארבע ביום שבת

לפי תיקון משנת 2009 לפקודות התעבורה החוק מחייב את העיריות להציב שלט המתיר עצירה וחניה בזמנים אלו מבוסס על לשון תקנת תעבורה 72 סעיף ד – על אף האמור בתקנת משנה א 12 מותרת החניה בתחנת אוטובוס בשבת ומועדי ישראל אם הוצב בה תמרור 439 המתיר חניה בשבתות ומועדי ישראל

מבקר המדינה בדוח שלו מתח ביקורת על עיריות אשר לא הציבו שלטים בתחומי תחנת אוטובוס המתירים חניה בשבת

